

Затверджено
Вченою радою КиМУ
протокол № 7
від 25 лютого 2021 року

Введено в дію наказом
Президента КиМУ № 038
від 25 лютого 2021 року

ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ДЛЯ АБИТУРІЄНТІВ, ЯКІ ВСТУПАЮТЬ НА НАВЧАННЯ НА
ОСВІТНЬО - ПРОФЕСІЙНУ ПРОГРАМУ «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 293 «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 29 «МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ»
ЗА ПЕРШИМ (БАКАЛАВРСЬКИМ) РІВНЕМ
(2 КУРС)

В И Т Я Г
З ПРОТОКОЛУ № 7
від 24 лютого 2021 року
засідання кафедри
міжнародного права та порівняльного правознавства
Навчально-наукового інституту міжнародних відносин
ПЗВО «Київського міжнародного університету»

Присутні: Зав. кафедри к.ю.н., Усманов Ю. І., д.ю.н., проф. Спектор О. М., к.ю.н., проф. Данченко Т. В., к.ю.н. проф. Чернецька О. В., д.ю.н., проф. Миськів Л. І., к.ю.н., доц. Рудник Л. І., к.ю.н., доц. Панфілова Ю. М., к.ю.н., доц. Цибуленко Є. М., к.ю.н., доц. Шелудченкова А. С., к.ю.н., доц. Хачатурян Т. Х., лаборант кафедри Чітак В.В.

СЛУХАЛИ:

Зав. кафедрою про затвердження Програми фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають навчання за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти зі спеціальності 293 «Міжнародне право» галузь знань 29 «Міжнародні відносини», який ознайомив із структурою програми, вимогами щодо критеріїв оцінювання знань абітурієнтів, які вступають на спеціальність «Міжнародне право» за програмою навчання до ПЗВО «Київського міжнародного університету» у 2021 р.

УХВАЛИЛИ:

Перезатвердити програму фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти зі спеціальності 293 «Міжнародне право» галузь знань 29 «Міжнародні відносини».

**Зав. кафедрою
міжнародного права
та порівняльного правознавства**

Ю.І. Усманов

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Для забезпечення результативного навчання студентів на кафедрі міжнародного права та порівняльного правознавства в Навчально-науковому інституті міжнародних відносин і ефективного включення студентів у процес реалізації освітньої програми «Міжнародне право» спеціальності 293 «Міжнародне право» галузі знань 29 «Міжнародні відносини» розроблена відповідна система відбору абітурієнтів.

Метою вступного випробування є з'ясування знань абітурієнтів, які вступають на навчання за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти зі спеціальності 293 «Міжнародне право» галузь знань 29 «Міжнародні відносини» у тестовій формі є виявлення та перевірка їх базових знань з основ теорії держави та права, основ конституційно-правової теорії і практики України та різних країн світу, а також наявність навичок роботи з національними нормативно-правовими актами України, зокрема, Конституцією України, вміння правильно тлумачити їхні положення.

Для абітурієнтів, які вступають на 2-й курс тестові завдання передбачають знання:

- теорії держави та права;
- порівняльного конституційного права.

Структура вступного випробування складається з 60 тестових завдань.

АБІТУРІЄНТ ПОВИНЕН

знати:

- предмет загальної теорії держави і права, концепції про походження держави і права;
- поняття і ознаки держави, її форми правління та державного устрою;
- закономірності побудови правової держави;
- типологію сучасних держав та основні принципи конституційної організації державної влади;
- поняття права, його функції, форму та соціальну цінність;
- структуру права і законодавства, правотворчість, правозастосування і тлумачення норм права;
- загально-правові тенденції розвитку конституційного права України та зарубіжних країн;
- розвиток конституційно-правової організації України і держав закордону в умовах глибоких внутрішніх трансформацій і зростаючої взаємозалежності світу;
- історичні традиції і сучасні проблеми демократичного конституціоналізму України та зарубіжних країн.

уміти:

- володіти загальнотеоретичними поняттями і категоріями;
- давати аналіз і тлумачення нормам права, нормативно-правовим актам;
- користуватися обсягом знань з порівняльного конституційного права;
- визначити загальні закономірності розвитку теорії і практики зарубіжного конституціоналізму;
- порівнювати українське конституційне право з правом зарубіжних країн та прогнозувати конституційний розвиток України.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ АБІТУРІЄНТІВ
фахового вступного випробування для абітурієнтів,
які вступають на навчання за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти
зі спеціальності 293 «Міжнародне право»
галузь знань 29 «Міжнародні відносини»**

Результати перевірки знань (оцінки) заносяться у відомість, що є офіційним документом. Найвищий бал, яким оцінюється вступне випробування – 200 балів.

%	Кількість правильних відповідей	Сума Балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90% і більше	54-60	180-200	A	відмінно
75% -89%	50-53	165-179	B	добре
	45-49	150-164	C	
50% -74%	38-44	129-149	D	задовільно
	30-37	100-128	E	
49% і менше	Менше 30	Менше 100	FX	незадовільно

ПРОГРАМА
фахового вступного випробування для абітурієнтів,
які вступають на навчання за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти
зі спеціальності 293 «Міжнародне право» галузі знань 29 «Міжнародні відносини»

ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

1. Основні наукові концепції (теорії) походження держави (патріархальна, теологічна, договірна, насилля, психологічна, органічна, історико-матеріалістична тощо).
2. Поняття держави та її основні ознаки. Функціональне призначення елементів держави: населення (об'єднання суспільства), територія, публічна влада, апарат державної влади, апарат державного примусу, податкова система, правова система нормативного регулювання.
3. Поняття функцій держави. Визначення основних напрямів діяльності держави. Класифікація функцій держави. Загально-соціальні функції держави, функції захисту групових інтересів. Внутрішні і зовнішні функції держави.
4. Поняття і структура форми держави: форма державного правління, форма державного устрою, форма державного (політичного) режиму. Поняття та основні риси елементів форми держави.
5. Розуміння форми державного правління. Монархія і республіка як класичні форми правління держави.
6. Поняття форми державного устрою. Прості та складні форми державного устрою. Основні ознаки унітарної держави. Автономія в складі унітарної держави, її юридичні ознаки.
7. Державний (політичний) режим: поняття, види. Чинники, що впливають на вид політичного режиму. Демократичний режим: поняття, основні ознаки.
8. Роль механізму держави у забезпеченні здійснення її функцій. Поняття і структура механізму сучасної держави.
9. Поняття державного апарату і його характерні ознаки. Державні органи як складова державного апарату.
10. Розуміння, поняття та структура політичної системи суспільства. Елементи політичної системи України.
11. Поняття і ознаки демократії. Співвідношення понять демократія та народовладдя. Соціальна цінність демократії. Чинники впливу на рівень демократії. Зовнішні прояви (форми) демократії. Розуміння форм демократії. Безпосередня демократія та представницька демократія.
12. Основні теорії походження права (теологічна, природного права, історичної школи, психологічна, історико-матеріалістична (марксистська)).
13. Поняття та ознаки об'єктивного права. Загальна характеристика права суб'єктивного. Соціальні та юридичні ознаки сучасного права. Нормативність, системність, формальна визначеність, вольовий характер, загальна обов'язковість, гарантованість державою, здатність виступати критерієм правомірності або неправомірності поведінки суб'єктів права, як юридичні ознаки права.
14. Поняття функції права. Класифікація функцій права. Спеціально-юридичні функції права (регулятивна та охоронна). Загально-соціальні функції права (виховна, інформаційна, орієнтовна та ін.). Право як регулятор суспільних відносин.
15. Поняття і загальні ознаки норм права. Норма права як правило поведінки. Регулятивний і загальнообов'язковий характер норми права, соціальна, економічна і культурна обумовленість норми права, формальна визначеність норми права, примусовість, неперсоніфікованість. Співвідношення норми права з іншими соціальними нормами.
16. Поняття і види форм (джерел) права, їх загальна характеристика. Правовий звичай. Правовий (судовий, адміністративний) прецедент. Нормативний правовий акт. Нормативний правовий договір (міжнародний, колективний).
17. Поняття, функції і принципи нормо-творчості. Стадії створення нормативно-правових актів. Нормативно-правовий акт: поняття, ознаки, система та види. Закони та підзаконні акти, їх загальні та особливі риси.

18. Поняття і характерні риси системи права. Структура системи права, загальна характеристика її структурних елементів. Галузь права. Профілюючі, процесуальні і спеціальні галузі права. Підгалузь права як структурний елемент системи права, її специфіка. Основні риси інституту права. Класифікація інститутів права: галузеві та міжгалузеві, прості та складні, регулятивні та охоронні.
19. Правова норма (норма права) як первинний, найменший структурний елемент права.
20. Поняття і характерні риси правових відносин.
21. Поняття і зміст реалізації правових норм. Підстави класифікації способів і форм реалізації правових норм. Форми безпосередньої право реалізації (використання, виконання, дотримання): їх поняття, основні ознаки, юридична природа і роль у правовому регулюванні суспільних відносин.
22. Поняття та мета тлумачення норм права. Інтерпретаційно-правова діяльність. Мета та напрямки сучасного тлумачення норм права.
23. Поняття, ознаки і види правової поведінки.
24. Поняття законності. Зміст принципу законності.
25. Механізм правового регулювання: поняття, склад, структура.

ПОРІВНЯЛЬНЕ КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

1. Порівняльне конституційне право як наука, галузь права, навчальна дисципліна. Конституційне право як галузь національного права зарубіжних країн. Місце та роль конституційного права в національних правових системах.
2. Джерела конституційного права в зарубіжних країнах та їх класифікація.
3. Визначення конституції. Матеріальна та формальна конституції. Юридична і фактична конституція. Фіктивна конституція. Властивості конституції як акту вищої юридичної сили.
4. Форма і структура конституції. Поняття форми конституції
5. Поняття конституційного контролю та його моделі.
6. Створення Конституційного Суду, склад і термін повноважень. Правовий статус суддів Конституційного Суду, умови обрання і призначення.
7. Форми конституційного контролю.
8. Поняття форми держави. Класифікація форм держави в конституційному праві.
9. Монархія: поняття, сутність.
10. Республіка. Поняття, сутність республіканської форми правління, її види.
11. Форми державного ладу. Унітарна держава, поняття, ознаки.
12. Федерація. Поняття, ознаки, основні риси. Правовий статус суб'єктів федерації. Основні системи розподілу компетенції між федерацією та її суб'єктами.
13. Характеристика сучасних федерацій в Америці (США, Бразилія, Канада, Мексика) і в Європі (Німеччина, Австрія).
14. Політичний режим. Поняття та види політичних режимів
15. Громадянство і правовий режим іноземців.
16. Права, свободи і обов'язки. Способи конституційного формулювання прав, свобод і обов'язків. Обмеження прав і свобод. Гарантії прав і свобод.
17. Поняття і соціальна функція виборів. Види виборів. Активне та пасивне виборче право. Джерела виборчого права.
18. Принципи виборчого права. Виборчий процес.
19. Види виборчих систем. Мажоритарна система відносної більшості. Мажоритарна система абсолютної більшості. Мажоритарна система кваліфікованої більшості. Кумулятивний вотум.
20. Конституційні моделі побудови найвищих державних органів. Парламент. Поняття та соціальні функції.
21. Уряд як орган виконавчої влади. Уряд як самостійний орган і кабінет глави держави (монарха, президента).
22. Поняття, основні ознаки, різновиди глави держави. Місце глави держави в системі вищих органів державної влади.
23. Правове становище глави держави при різних формах правління. Загальні та специфічні риси.

24. Судова влада. Види судових органів і судових систем у зарубіжних країнах, порядок формування.
25. Місцеві органи самоврядування й управління.

**ТЕСТОВІ ВИПРОБУВАННЯ
ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ, ЩО ВСТУПАЮТЬ НА II КУРС**

ВАРІАНТ №1

1. Представником психологічної концепції права є:

- а) Г. Кельзен;
- б) Л. Петражицький;
- в) Г.Гроцій.

2. До ознак права не належать:

- а) загальнообов'язковість, формальна визначеність;
- б) вибірковість дії;
- в) встановлення або санкціонування державою.

3. Соціальні норми, що забезпечуються громадськими об'єднаннями це:

- а) корпоративні норми;
- а) норми традицій;
- в) норми моралі.

4. Яким із різновидів соціальних норм притаманна така властивість як формальна визначеність?

- а) право;
- б) мораль;
- в) звичаї.

5. Норми права за дією за колом осіб поділяють на:

- а) загальні, місцеві;
- б) норми глави держави, органів виконавчої влади, органів представницької влади;
- в) загальні, спеціальні, виняткові.

6. Частина норми права, яка містить вказівку на заходи впливу щодо порушника цієї норми – це:

- а) диспозиція;
- б) санкція;
- в) гіпотеза.

7. Поточні закони – це закони які:

- а) регламентують певні сфери суспільного життя відповідно до Конституції;
- б) становлять основу розвитку правової системи, якими вносяться зміни або доповнення до Конституції;
- в) приймаються у разі потреби, надзвичайних ситуаціях.

8. Старий закон, що втратив юридичну чинність за спеціальною вказівкою нового акта (закону) продовжує поширювати свою дію на старі триваючі факти з окремих питань, тобто поширюється на факти, що виникли до вступу його в дію і не припинили свого існування – це:

- а) переживання закону;
- б) пряма дія закону;
- в) зворотна сила закону.

9. За юридичною силою нормативно-правові акти класифікуються на:

- а) закони та підзаконні;
- б) загальні, спеціальні, локальні;
- в) постійні та тимчасові.

10. До матеріальних галузей права відноситься:

- а) адміністративне, кримінальне, сімейне право;
- б) кримінально-процесуальне право;
- в) адміністративно-процесуальне, цивільно-процесуальне право.

11. Сукупність якісно однорідних суспільних відносин, урегульованих правовими нормами – це:

- а) галузь права;
- б) інститут права;
- в) підгалузь права.

12. Основні підстави розподілу системи права за галузями – це:

- а) розсуд законодавця;
- б) предмет і метод правового регулювання;
- в) характер джерел права.

13. Принцип гуманізму правотворчого процесу передбачає:

- а) нормативно-правові акти повинні формулювати, захищати загальнолюдські цінності, природні права людини, створювати умови і механізм їх втілення в життя;
- б) сутність правотворчості є вираження волі народу, безпосередню його участь в розробці і прийнятті нормативно-правових актів;
- в) ефективне використання досягнень юридичної та інших наук.

14. Поділ нормативно-правових актів на певні групи за їх юридичною чинністю: закони, укази, постанови уряду – це:

- а) субординаційна або ієрархічна (вертикальна) структура законодавства;
- б) галузева (горизонтальна) структура законодавства;
- в) державно-організаційна (вертикальна) структура законодавства.

15. Форма систематизації, яка полягає у зовнішньому упорядкуванні вже чинних нормативних актів без зміни змісту:

- а) кодифікація;
- б) інкорпорація;
- в) консолідація.

16. За рівнем індивідуалізації суб'єктів правовідносини класифікуються на:

- а) регулятивні та охоронні;
- б) відносні та абсолютні;
- в) прості та складні.

17. Абсолютні правовідносини – це:

- а) в яких точно визначені права і обов'язки всіх учасників як уповноважених, так і зобов'язаних;
- б) в яких визначена лише одна сторона – носій суб'єктивних прав, а всі інші визначаються зобов'язаними не заважати здійсненню ним своїх прав;
- в) виникають з факту неправомірної поведінки суб'єктів як реакція держави та таку поведінку.

18. Зафіксовані у нормах права суб'єктивні права та юридичні обов'язки учасників правовідносин – це:

- а) об'єкт правовідносин;
- б) зміст правовідносин;
- в) правосуб'єктність.

19. Юридичні факти, з якими норми права пов'язують виникнення правовідносин – це:

- а) правозмінюючі;

- б) правоутворюючі;
- в) правоприпиняючі.

20. Виключно активна форма поведінки суб'єктів при реалізації норм права є характерною для такої форми реалізації правових норм як:

- а) додержання;
- б) виконання;
- в) використання.

21. Повна або часткова відсутність необхідних юридичних норм у чинних законодавчих актах – це:

- а) прогалина у праві;
- б) прогалина в законі;
- в) колізія в законі.

22. Інтелектуальна діяльність суб'єкта із встановлення точного змісту (сенсу) норм права, що здійснюється за допомогою певних прийомів і способів та має на меті правильну реалізацію й підвищення ефективності правового регулювання суспільних відносин – це:

- а) тлумачення права;
- б) пояснення права;
- в) з'ясування права.

23. Логічне тлумачення передбачає:

- а) усвідомлення сутності норм права шляхом використання законів і правил формальної логіки;
- б) усвідомлення сутності норм права, яке засноване на дослідженні юридичних наук;
- в) усвідомлення сутності норм права в процесі усвідомлення змісту норми конкретних умов, особливостей часу і місця, при яких реалізується дана норма права.

24. Офіційне тлумачення – це:

- а) сформульоване у спеціальному акті роз'яснення змісту і мети правових норм, яке дається уповноваженим органом і має загальнообов'язкове значення;
- б) тлумачення, яке не володіє загальнообов'язковою силою.
- в) немає правильної відповіді.

25. Система ідей, уявлень, емоцій і почуттів, які виражають ставлення індивіда, групи, суспільства до чинного, минулого та бажаного права, а також до діяльності, пов'язаної з правом – це:

- а) правосвідомість;
- б) правопорядок;
- в) правопорушення.

26. Соціальна поведінка особи (дія чи бездіяльність) свідомо вольового характеру, що урегульована нормами права і спричиняє юридичні наслідки – це:

- а) правомірна поведінка;
- б) правова поведінка;
- в) протиправна поведінка.

27. Види правомірної поведінки за мотивами (суб'єктивною стороною) – це:

- а) активна, пасивна;
- б) добровільна, змушена;
- в) активна, пасивна, звична, маргінальна.

28. Передбачені законом вид і міра державно-владного (примусового) зазнання особою

втрат благ особистого, організаційного і майнового характеру за вчинене правопорушення – це:

- а) юридична відповідальність;
- б) правопорушення;
- в) кримінальна відповідальність.

29. Комплексне соціально-правове явище, що відображає організацію і функціонування суспільства на правових засадах, гармонійний зв'язок особи, влади, права і закону в конкретній державі – це:

- а) порядок;
- б) правопорядок;
- в) законність.

30. Стан (режим) упорядкованості соціальними нормами (нормами права, моралі, корпоративними нормами, нормами-звичаями) системи суспільних відносин та їх додержання – це:

- а) правопорядок;
- б) громадський порядок;
- в) законність.

31. Хто в Україні є носієм суверенітету і єдиним джерелом влади?

- а) Президент України;
- б) Верховна Рада України;
- в) народ України.

32. За формою державного правління Україна є:

- а) президентська республіка;
- б) парламентська республіка;
- в) республіка змішаного типу.

33. За формою державного устрою Україна є:

- а) конфедерація;
- б) федерація;
- в) унітарна держава.

34. Назвіть один з принципів правової держави:

- а) парламентська форма правління;
- б) принцип розподілу влади;
- в) політична багатоманітність.

35. Підберіть термін, що відповідає даному визначенню: „Добровільне громадське формування, створене на основі єдності інтересів для спільної реалізації громадянами своїх прав і свобод”.

- а) політична партія ;
- б) громадська організація;
- в) об'єднання громадян.

36. Яким може бути , згідно з законодавством України, статус об'єднань громадян ?

- а) міжнародний;
- б) місцевий ;
- в) всеукраїнський;
- г) правильно все вищевикладене.

37. Підберіть термін, що відповідає даному визначенню: „ Добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку , що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі

громадян”:

- а) об'єднання громадян;
- б) політична партія ;
- в) громадська організація.
- г) вік законодавством не обмежений.

38. Якому поняттю відповідає дане визначення: „Об'єднання громадян для задоволення та захисту своїх законних соціальних, економічних, творчих, вікових, спортивних та інших суспільних інтересів”?

- а) об'єднання громадян;
- б) політична партія;
- в) громадська організація.

39. Які з перерахованих умов є необхідними для створення об'єднання громадян?

- а) добровільність і рівноправність всіх членів об'єднання;
- б) легалізація;
- в) законність;
- г) правильно все вищевикладене.

40. Підберіть термін, що відповідає даному визначенню: “Постійний правовий зв'язок між фізичною особою і державою, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках”.

- а) біпатризм;
- б) громадянство;
- в) апатризм.

41. Чи передбачено законодавством подвійне громадянство в Україні?

- а) так;
- б) ні;
- в) законодавством не визначено.

42. Що включає поняття “конституційні права та свободи”?

- а) суспільні відносини;
- б) свобода на все у житті людини;
- в) можливості мати, володіти, користуватись та розпоряджатися певними благами та цінностями.

43. Права та свободи людини та громадянина закріплені в Конституції України від 28 червня 1996 р.:

- а) гарантуються;
- б) плануються;
- в) декларуються.

44. Згідно з Конституцією України громадяни України:

- а) мають однаковий обсяг конституційних прав та свобод;
- б) обсяг прав та свобод залежить від соціального статусу;
- в) правильно все вищевикладене.

45. Відповідно до Конституції України конституційні права поділяються на:

- а) економічні;
- б) політичні;
- в) громадянські;
- г) соціальні;
- е) правильно все вищевикладене.

46. До політичних прав та свобод відносяться:

- а) право на страйк;
- б) право обирати та бути обраним;
- в) право на недоторканість житла.

47. Які з названих прав відносяться до громадянських прав та свобод?

- а) право на життя;
- б) таємниця листування та телефонних розмов;
- в) право на свободу та особисту недоторканість;
- г) правильно все вищевикладене.

48. Чи допускається звуження обсягу та змісту прав та свобод людини і громадянина?

- а) не допускається;
- б) в умовах надзвичайного стану;
- в) законодавством не визначено.

49. Чи має право громадянин України звертатися до міжнародних судових установ для захисту своїх прав та свобод?

- а) має право, в разі порушення окремих прав та свобод;
- б) має право звертатися тільки після використання всіх засобів правового захисту на території України;
- в) має право звертатися у будь-яких випадках.

50. Конституційний обов'язок це:

- а) правомірна поведінка;
- б) різновид юридичного обов'язку;
- в) необхідна обов'язкова поведінка людини.

51. Які конституційні обов'язки встановлено Конституцією України від 28 червня 1996 р.?

- а) сплачувати податки і збори;
- б) обов'язок захищати Вітчизну;
- в) не заподіювати шкоди природі;
- г) дотримуватися Конституції та законів України;
- д) правильно все вищевикладене.

52. Принцип загальності виборів означає, що у виборах беруть участь:

- а) всі громадяни України;
- б) громадяни, які досягли 18 років і мають право голосу;
- в) всі фізичні особи.

53. Яка із виборчих систем застосовується на виборах народних депутатів України?

- а) пропорційна;
- б) мажоритарна;
- в) змішана.

54. Коли в Україні був проведений перший всеукраїнський референдум?

- а) 24 серпня 1991 р.;
- б) 1 грудня 1991р.;
- в) 25 січня 1992 р.

55. Хто із вказаних суб'єктів має право призначати всеукраїнський референдум?

- а) Президент України;
- б) Верховний суд України;
- в) Прем'єр-міністр України.

56. З яких питань може призначати референдум Верховна Рада України?

- а) щодо внесення змін до Конституції України?

- б) щодо прийняття законів;
- в) щодо зміни території України.

57. Які з перелічених органів відносяться до органів законодавчої влади?

- а) Конституційний Суд;
- б) уряд;
- в) парламент.

58. Які із перелічених організацій є органами виконавчої влади?

- а) дільнична виборча комісія;
- б) правління товариства “Просвіта”;
- в) Академія правових наук України;
- г) Київська міська рада;
- д) Міністерство внутрішніх справ України.

59. Правовідносини регулюються:

- а) соціальними нормами;
- б) нормами моралі;
- в) нормами права.

60. Яка із вказаних ознак характеризує сучасний тип держави:

- а) нерівність членів суспільства за соціальним статусом;
- б) товарний спосіб виробництва;
- в) демократичний спосіб утворення державних органів.

1. Представником нормативістської концепції права є:

- а) Г. Кельзен;
- б) Л. Петражицький;
- в) К. Савін'ї.

2. Суб'єктивне юридичне право – це:

- а) система діючих у державі правових норм і принципів, що встановлені (чи визнані) державою як регулятори суспільних відносин й забезпечені нею. Вони одержали закріплення в офіційних державних актах і тому незалежні від індивідуального інтересу (волі) і свідомості суб'єкта права (крім «автора» цих норм);
- б) правові норми і принципи як юридично визнані можливості (волі) суб'єкта права задовольняти власний інтерес;
- в) система норм і принципів, які виникають із потреби узгодження інтересів індивідів один з одним і суспільством. Спрямовані на регулювання поведінки людей відповідно до понять добра і зла й підтримуються особистими переконаннями, традиціями, вихованням.

3. Норми моралі це:

- а) правила поведінки, що відображають уявлення суспільства про добро та зло, справедливість та несправедливість;
- б) правила поведінки, що закріплюють та характеризують вчинки людей відповідно до загальних уявлень про виховання; що визначають рівень обізнаності суб'єктів з духовними та культурними цінностями.
- в) правила поведінки, що засновуються на вірі у вищий розум та регулюють порядок здійснення релігійних культів.

4. Норми права за методом правового регулювання поділяють на:

- а) імперативні й диспозитивні;
- б) заохочувальні й рекомендаційні;
- в) матеріальні й процесуальні.

5. Розрізняють такі види спеціалізованих норм:

- а) норми-начала, декларативні, дефінітивні, прогностичні, установчі;
- б) імперативні і диспозитивні;
- в) регулятивні, охоронні.

6. Юридичний зміст диспозиції можна визначити таким чином:

- а) частина норми права, в якій подано юридичні наслідки виконання чи невиконання правил поведінки;
- б) частина норми права, в якій визначаються умови, при яких настає дія правил, зазначених у правовій нормі;
- в) частина правової норми, в якій у вигляді владного припису визначається те або інше правило поведінки.

7. Які акти видає Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції:

- а) накази та меморандуми;
- б) постанови і розпорядження;
- в) укази та рішення.

8. Порядок, відповідно до якого установи або фізичні особи, що розташовані або перебувають на території іншої держави, розглядаються як такі, що розташовані або перебувають на власній національній території і підвладні законам і юрисдикції власної держави – це:

- а) право екстериторіальності держави;
- б) територіальна дія нормативно-правового акта;

в) зворотна сила закону.

9. За сферою дії нормативно-правові акти класифікуються на:

- а) закони та підзаконні;
- б) загальні, спеціальні, локальні;
- в) постійні та тимчасові.

10. Первинним елементом системи права є:

- а) норма права;
- б) нормативно-правовий акт;
- в) галузь права.

11. Інститут права – це:

- а) система загальнообов'язкових, формально визначених правил поведінки, які регулюють найбільш важливі суспільні відносини;
- б) система однорідних предметно пов'язаних норм права певної галузі права;
- в) система відносно відокремлених від інших і пов'язаних між собою правових норм, які регулюють однорідні суспільні відносини.

12. Сукупність прийомів і засобів правового впливу на суспільні відносини це:

- а) імперативний метод правового регулювання;
- б) диспозитивний метод правового регулювання;
- в) метод правового регулювання.

13. Принцип демократизму правотворчого процесу передбачає:

- а) нормативно-правові акти повинні формулювати, захищати загальнолюдські цінності, природні права людини, створювати умови і механізм їх втілення в життя;
- б) сутність правотворчості є вираження волі народу, безпосередню його участь в розробці і прийнятті нормативно-правових актів;
- в) ефективне використання досягнень юридичної та інших наук.

14. Поділ нормативно-правових актів за предметом правового регулювання – це:

- а) субординаційна або ієрархічна (вертикальна) структура законодавства;
- б) галузева (горизонтальна) структура законодавства;
- в) державно-організаційна (вертикальна) структура законодавства.

15. Форма систематизації, яка полягає в об'єднання декількох нормативно-правових актів, які діють в одній і тій самій сфері суспільних відносин, в єдиний нормативно-правовий акт, як правило, без зміни змісту:

- а) кодифікація;
- б) інкорпорація;
- в) консолідація.

16. Пасивні правовідносини – це:

- а) суб'єкт повинен утриматися від певних дій;
- б) в яких кожна із сторін має як права, так і обов'язки;
- в) в яких зобов'язаний суб'єкт мусить вчинити певні дії.

17. За розподілом прав і обов'язків між суб'єктами правовідносини класифікуються на:

- а) односторонні та двосторонні;
- б) активні та пасивні;
- в) договірні та управлінські.

18. Передбачена нормами права міра необхідної поведінки, яку зобов'язана особа повинна здійснювати в інтересах уповноваженої сторони – це:

- а) суб'єктивне право;
- б) юридичний обов'язок;

в) правосуб'єктність.

19. Юридичні факти, з якими норми права пов'язують зміну правовідносин – це:

- а) правозмінюючі;
- б) правоутворюючі;
- в) правоприпиняючі.

20. Пасивна і активна форма поведінки суб'єктів при реалізації норм права є характерною для такої форми реалізації правових норм як:

- а) додержання;
- б) виконання;
- в) використання.

21. Повна або часткова відсутність необхідних юридичних норм у даному законі – це:

- а) прогалина у праві;
- б) прогалина в законі;
- в) колізія в законі.

22. Сукупність прийомів і правил аналізу правових норм, розкриття їх змісту з метою практичної реалізації – це:

- а) пояснення норм права;
- б) з'ясування норм права;
- в) способи тлумачення норм права.

23. Обмежене тлумачення – це:

- а) тлумачення, при якому дійсний зміст правової норми розуміється у повній відповідності з її текстуальним виразом;
- б) тлумачення, при якому дійсний зміст правової норми слід розуміти ширше його буквального текстуального виразу;
- в) тлумачення, при якому дійсний зміст правової норми розуміється вужче його текстуального виразу.

24. Спеціально-юридичне тлумачення передбачає:

- а) усвідомлення сутності норм права шляхом використання законів і правил формальної логіки;
- б) усвідомлення сутності норм права, яке засноване на дослідженні юридичних наук;
- в) усвідомлення сутності норм права в процесі усвідомлення змісту норми конкретних умов, особливостей часу і місця, при яких реалізується дана норма права.

25. Система правових принципів, ідей, теорій, концепцій, що відображають теоретичне (наукове) осмислення правової дійсності, усвідомлене проникнення в сутність правових явищ – це:

- а) правова психологія;
- б) правова ідеологія;
- в) правова поведінка.

26. Суспільно корисна правова поведінка суб'єкта права (дія чи бездіяльність), яка відповідає приписам юридичних норм і охороняється державою – це:

- а) правомірна поведінка;
- б) правова поведінка;
- в) протиправна поведінка.

27. Вид поведінки, що виявляється в бездіяльності, у навмисному використанні суб'єктом приналежних йому прав і обов'язків – це:

- а) звична поведінка;
- б) пасивна правомірна поведінка;

в) маргінальна поведінка.

28. Назвіть види дисциплінарної відповідальності:

- а) трудова, військова, службова;
- б) матеріальна;
- в) трудова.

29. Основна загальноприйнята норма імперативного характеру, яка виражається в незаперечних вимогах, що висуваються до діяльності державних органів, громадських організацій, комерційних корпорацій, посадових осіб, громадян, а саме – правомірна діяльність і правомірна поведінка. Є антиподом сваволі і беззаконня, передбачає пов'язаність усіх органів держави правовими нормами, дії в їх межах і в ім'я їх реалізації – це:

- а) законність як метод;
- б) законність як режим;
- в) законність як принцип.

30. Стан (режим) правової упорядкованості (урегульованості і погодженості) системи суспільних відносин, який складається в умовах реалізації законності, тобто це атмосфера нормального правового життя, що встановлюється в результаті точного і повного здійснення приписів правових норм (використання прав, виконання обов'язків, додержання заборон) усіма суб'єктами права – це:

- а) правопорядок;
- б) громадський порядок;
- в) законність.

31. Визначте предмет галузі конституційного права в зарубіжних країнах:

- а) відносини, що пов'язані з належністю, набуттям, володінням та користуванням майном;
- б) відносини щодо організації праці, працевлаштування та соціальної допомоги;
- в) відносини, безпосередньо пов'язані з економічною і політичною організацією суспільства; відносини з приводу організації та діяльності державного механізму;
- г) відносини, пов'язані з регулюванням шлюбно-сімейних відносин.

32. Назвіть особливості норм конституційного права:

- а) мають правоохоронний характер;
- б) завжди містять санкцію;
- в) мають загальний характер;
- г) мають диспозитивний характер

33. Визначте джерела конституційного права в зарубіжних країнах:

- а) конституція;
- б) сімейний кодекс
- в) промова голови держави в парламенті;
- г) рішення господарських судів.

34. Визначте, яким шляхом вносяться зміни до конституції, коли вона є жорсткою за способом внесення змін:

- а) референдумом;
- б) простою більшістю від складу парламенту;
- в) кваліфікованою більшістю в 2/3 від складу парламенту;
- г) на підставі указу Голови держави.

35. Дайте визначення поняттю «форма державно-територіального устрою»:

- а) це спосіб організації державної влади, який визначається характером взаємовідносин держав як цілого і її складових частин;
- б) характеризує структуру і взаємовідносини органів законодавчої і виконавчої органів

- державної влади;
- в) це спосіб здійснення політичної влади в державі;
 - г) характеризує порядок внесення змін до законів та підзаконних нормативно-правових актів.

36. Назвіть типові риси монархічної форми правління:

- а) існування одноосібного носія верховної влади;
- б) влада монарху похідна від народу;
- в) строковий характер повноважень монарху;
- г) юридична відповідальність монарха за дії в якості глави держави.

37. Назвіть типові риси парламентської республіки:

- а) президент обирається народом;
- б) президент обирається за участю парламенту;
- в) уряд формується президентом;
- г) уряд має право розпуску парламенту.

38. Визначте спосіб, яким може здійснюватись формування Конституційного суду:

- а) шляхом загальнодержавних прямих виборів;
- б) обрання судовими органами влади;
- в) спільними діями президента і парламенту;
- г) обрання колегією суддів.

39. Визначте, що дозволяється використовувати для фінансування діяльності політичних партій:

- а) членські внески;
- б) прибутки від зовнішньоекономічної діяльності партій;
- в) внески іноземних урядових установ;
- г) недержавне фінансування.

40. Поясніть, що означає факультативний конституційний контроль:

- а) рішення органу конституційного контролю не є остаточним;
- б) розгляд справи в органі конституційного контролю здійснюється в силу прямої вказівки закону;
- в) конституційний контроль відбувається у зв'язку з розглядом конкретної справи в суді.

41. Дайте визначення поняттю «конституційний контроль»:

- а) діяльність спеціалізованих органів щодо перевірки актів та дій посадових осіб на предмет їх відповідності конституції;
- б) це контрольна діяльність парламенту щодо уряду;
- в) це контроль, який здійснюється державними органами, підприємствами та установами щодо відповідності дій громадян конституції;
- г) це контрольна діяльність Глави держави щодо Уряду та парламенту.

42. Визначте, чим забезпечується підвищена стабільність конституції:

- а) програмним характером її положень;
- б) особливим порядком внесення змін;
- в) особливим порядком прийняття;
- г) найвищою юридичною силою.

43. Назвіть типові риси парламентської монархії:

- а) прем'єр-міністр та Уряд формуються одноосібно монархом;
- б) прем'єр-міністр призначається монархом;
- в) персональний склад уряду формується парламентом разом з Головою держави;
- г) уряд несе відповідальність перед монархом;
- д) уряд не несе відповідальність перед парламентом;

- е) монарх не має права розпуску парламенту;
- ж) монарх не має права розпуску парламенту.

44. Із запропонованих варіантів визначте, хто відноситься до кола суб'єктів конституційно-правових відносин:

- а) держава, яка може виступати в якості політичного інституту (носія влади) та юридичної особи;
- б) підприємства, установи, організації;
- в) іноземні держави
- г) громадські релігійні об'єднання

45. Із запропонованого переліку норм права, визначте ті, які відносяться до класифікації норм порівняльного конституційного права:

- а) загальні, спеціальні, регіональні;
- б) імперативні, диспозитивні;
- в) матеріальні і процесуальні;
- г) статутні норми.

46. Визначте, в Конституціях яких держав вживається термін “народний суверенітет” як форма закріплення народовладдя:

- а) конституції Франції;
- б) конституції Німеччини;
- в) конституції Угорщини;
- г) конституції Італії.

47. Із запропонованого переліку конституційних актів, визначте ті, які складають конституції першого покоління:

- а) конституція України 1996 р.;
- б) конституція Франції 1958 р.;
- в) конституції США, Швейцарії (1874 р.);
- е) веймарська Конституція (прийнята Німеччиною у 1919 р.).

48. Із запропонованого переліку способів внесення змін до Конституцій, визначте ті, які властиві конституційному праві:

- а) судовими органами;
- б) рішенням глави держави;
- в) референдумом;
- г) органами виконавчої влади

49. Згідно із Законом України “Про громадянство України” визначаються такі умови прийняття іноземців або апатридів до громадянства України:

- а) визнання та дотримання Конституції України та законів України,
- б) безперервне проживання на законних підставах на території України протягом останніх шести років;
- в) досконале володіння державною мовою;
- г) отримання дозволу на тимчасове проживання в Україні

50. Із запропонованого переліку правових наслідків, визначте ті, які впливають із наявності громадянства:

- а) наявність громадянства означає, що за особою закріплено повний об'єм правоздатності, яка визнається державою (т. б. особа має право користуватися політичними свободами, брати участь у виборах);
- б) тільки до громадян звернена військова повинність та деякі інші обов'язки, наприклад, участь у суді в якості присяжного;
- в) межі у користуванні деякими особистими правами у громадян вужчі, ніж у інших категорій осіб;

- г) громадяни знаходяться у більш сприятливих соціально-економічних умовах, ніж інші особи;
- д) відсутність інституту конституційно-правової відповідальності щодо громадян певної держави.

51. Із запропонованого переліку форм набуття громадянства, визначте ті, які є найбільш розповсюдженими у конституційному праві зарубіжних країн:

- а) за народженням (філіація); натуралізація
- б) націоналізація;
- в) денационалізація;
- г) репатріація.

52. Із запропонованого переліку принципів, визначте ті головні принципи, на підставі яких вирішується питання про набуття громадянства за народженням:

- а) за “правом крові” (jus sanguinis); за “правом ґрунту” (jus soli);
- б) за законодавством держави, в якій народилась дитина;
- в) принцип “ефективного громадянства”.

53. Форма правління, коли глава держави особисто формує склад уряду, котрим керує безпосередньо або через призначеного ним прем'єр-міністра має назву:

- а) президентська республіка;
- б) дуалістична монархія;
- в) парламентська республіка;
- г) змішана республіка.

54. Які із державних утворень не входять до складу державного апарату:

- а) політичні партії;
- б) законодавчі органи влади;
- в) органи державного контролю і нагляду;
- г) органи суду;

55. Який державний орган в Україні видає нормативно-правові акти, що мають вищу юридичну силу:

- а) кабінет Міністрів України;
- б) адміністрація Президента;
- в) верховний Суд України;
- г) верховна Рада України.

56. Норми Конституції є нормами:

- а) прямої дії;
- б) проміжної дії;
- в) другорядної дії.

57. Які з вказаних положень характеризують форму правління держави:

- а) національно-державний устрій; політичний режим; спосіб організації і здійснення державної влади;
- б) співвідношення центральних і місцевих органів влади;
- в) порядок прийняття до громадянства даної держави;
- г) способи об'єднання населення на певній території.

58. Із запропонованих варіантів функцій науково-методичних досліджень, оберіть ті функції, які властиві науці порівняльного конституційного права:

- а) прогностична; пізнавальна; інтернаціональна;
- б) функція координації;
- в) функція субординації;
- г) комунікаційна.

59. Конституція України прийнята:

- а) 1996 р;
- б) 1995 р;
- в) 1998 р;
- г) 1991 р.

60. Яку іншу назву має Конституція?

- а) головний закон;
- б) Основний Закон;
- в) нормативно-правовий акт.

КЛЮЧІ ДО ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

<i>Тестове завдання №1</i>	<i>Варіант правильної відповіді</i>	<i>Тестове завдання №2</i>	<i>Варіант правильної відповіді</i>
1.	б	1.	а
2.	б	2.	а
3.	б	3.	а
4.	б	4.	а
5.	б	5.	а
6.	б	6.	а
7.	б	7.	а
8.	б	8.	а
9.	б	9.	а
10.	б	10.	а
11.	б	11.	а
12.	б	12.	а
13.	б	13.	а
14.	б	14.	а
15..	б	15..	а
16.	б	16.	а
17.	б	17.	а
18.	б	18.	а
19.	б	19.	а
20.	б	20.	а
21.	б	21.	а
22.	б	22.	а
23.	б	23.	а
24.	б	24.	а
25.	б	25.	а
26.	б	26.	а
27.	б	27.	а
28.	б	28.	а
29.	б	29.	а
30.	б	30.	а
31.	в	31.	а
32.	в	32.	б
33.	а	33.	в
34.	а	34.	б
35.	а	35.	в
36.	а	36.	г
37.	б	37.	б
38.	в	38.	в
39.	а	39.	г
40.	а	40.	б
41.	а	41.	б
42.	б	42.	в
43.	б	43.	а
44.	а	44.	а
45.	б	45.	е
46.	а	46.	б
47.	в	47.	г
48.	в	48.	б
49.	а	49.	б
50.	а	50.	в
51.	а	51.	д
52.	а	52.	б
53.	б	53.	а
54.	а	54.	б
55.	г	55.	а
56.	а	56.	в
57.	а	57.	в
58.	а	58.	д
59.	а	59.	в
60.	б	60.	в

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Конституція України. Прийнята 28 червня 1996 р.
2. Ведерніков Ю.А., Папірна А.В. Теорія держави і права. Навчальний посібник (рек. МОН України). К.: Знання, 2008. 333 с.
3. Гусарєв С.Д., Олійник А.Ю., Слюсаренко О.Л. Теорія держави і права України. Навчальний посібник для ВНЗ (рек. МОН України). К.: Правова єдність, 2008. 270 с.
4. Кириченко В.М., Куракін О.М. Теорія держави і права. Навчальний посібник для ВНЗ (рек. МОН України). К.: ЦУЛ, 2010. 264 с.
5. Шестопалова Л. Теорія держави і права. Посібник. К.: Паливода, 2012. 256 с.
6. Конституції нових держав Європи та Азії / За ред. В.М. Шаповала. К., 1996.
7. Білоус А.О. Політико-правові системи: світ і Україна. К., 1997.
8. Шаповал В.М. Конституційне право зарубіжних країн. К., 1997.
9. Шаповал В.М. Конституційні системи зарубіжних країн. К., 1992.
10. Гарнер Д. Великобританія: центральное и местное управление. М., 1984.
11. Гольдман Р. Верховный Суд США о гражданских правах и свободах. Варшава, 1998.
12. Конституции зарубежных государств: Учеб. пособие. М., 1997.
13. Конституционное (государственное) право зарубежных стран: В 3-х томах / Под ред. Б.А. Страшуна. М., 1997.
14. Конституционное право развивающихся стран: основы организации государства / Под ред. В.Е. Чиркина. М., 1992.
15. Люшер Ф. Конституционная защита прав и свобод личности. М., 1993.
16. Мишин А.А., Власихин В.А. Конституция США: политико-правовой комментарий. М., 1985.
17. Мишин А.А. Конституционное (государственное) право зарубежных стран. М., 1998.
18. Решетников Ф.М. Правовые системы стран мира. М., 1993.
19. Современное буржуазное государственное право: В 2-х кн. / Под ред. В.А. Туманова. М., 1987.
20. Сравнительное конституционное право / Под ред. В.Е. Чиркина. М., 1996.
21. Тихомиров Ю.А. Курс сравнительного правоведения. М., 1996.
22. Чиркин В.Е. Конституционное право зарубежных стран: Учеб. М., 1997.